

פני עין חמד

יוצא לאור 701 בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת תְּזַרְיעַ - נְגַעִים לְפִשְׁפֹּשׁ בְּתִשׁוּבָה

"וְאִם פְּרוּחַ תִּפְרַח הַצְרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצְרַעַת אֶת כָּל עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ
וְעַד רַגְלָיו לְכָל מַרְאֵה עֵינָי הַכֹּהֵן. וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצְרַעַת אֶת כָּל
בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת הַנֶּגַע כְּלוֹ הַפֶּה לְבֵן טָהוֹר הוּא" (ויקרא י"ג, י"ב-י"ג)

ניתן להסתירה בדרך זו או אחרת- שכן הצורך להרחיקו אל מחוץ למחנה, שכן הצרעת כשלעצמה- לא יהיה בה כדי להביאו לידי תשובה.

ועל פי זה מבאר הרב מח"ס 'מקדש הלוי' את הפסוק: "וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצְרַעַת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ, וְטָהַר אֶת הַנֶּגַע כְּלוֹ הַפֶּה לְבֵן טָהוֹר הוּא" (ויקרא י"ג, י"ג).

כלומר התורה הקדושה אינה אומרת שהאדם טהור- כפי שנאמר באדם שצרעתו הצטמצמה או חלפה כליל. לדוגמה: "וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁנִית, וְהִנֵּה כָּהֵן הַנֶּגַע, וְלֹא-פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן מִסְּפַחַת הָיָא, וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְטָהַר" (ויקרא י"ג, ו).

מי שצרעתו החלה להתרפא, עובדה זו מלמדת על תהליך תשובה שהתחולל בליבו, ועל טהרתו האישית הפנימית של המצורע.

לעומת זאת, מצורע אשר צרעתו פשתה בכל בשרו אינו טהור בפנימיותו, הוא כל כך טמא- עד שאין צורך לטמא את הנגע בכדי להביא אותו לתשובה ולהרחיק את השפעתו השלילית מבני אדם!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

שעה	כניסת לכת	צאת לכת	רבני חס
18:26	19:38	20:24	י"מ
18:44	19:36	20:21	ת"א
18:45	19:38	20:23	מיסב
18:45	19:37	20:23	כ"א

לכאורה יש להבין, מדוע המצורע אשר הצרעת פשתה בכל בשרו- אינו נטמא? הלא בפשטות, מצבו חמור שבעתיים מרעהו אשר לא לקה אלא במקצת בשרו בלבד?!

ראשית יש לציין כי הצרעת באה על האדם בעוון לשון הרע ועוד כמה חטאים המנויים בדברי חז"ל.

אם כן מטרת טומאת המצורע הינה כדי שיתחייב המצורע לצאת בדרך מחוץ למחנה, ובכך יבוא לידי התבוננות במעשיו וישוב בתשובה על החטאים שהביאו אותו לידי מצבו השפל.

אולם במה דברים אמורים? במי שהצרעת לא פגעה אלא במקצת גופו, שאז עליו לצאת אל מחוץ למחנה כדי שתהיה לצרעתו השלכה מעשית כלשהי, והיא תביא אותו באמת לידי התבוננות במצבו.

לעומת זאת, כאשר מדובר באדם אשר הצרעת פשתה בכל גופו- הוא אינו זקוק לשילוח אל מחוץ למחנה בכדי להגיע לידי תשובה.

צרעתו ניכרת לעין כל מבלי יכולת להסתירה, ואפילו אם לא יצא מחוץ למחנה- אין ספק שהרואים אותו בצרעתו יוכיחו אותו על מעשיו, והתוכחה שלהם תוביל אותו לידי תשובה!

רק כאשר מצטמצמים ממדי הצרעת, ושוב

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימיו וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימיו תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימיו בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאל בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעילה בת שרה אליהו בן רחל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

הצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - תפילין של ראש

להסיר מכשול מצוי

מאחר וישנם אנשים שמחוסר ידיעה מניחים את התפילין של ראש קצת על המצח והמכשול קיים אצל רבים ואינם יודעים שעל כך נפסק ב'משנה ברורה' (סימן כ"ז סעיף ט) וכן נפסק בספרו של מרן 'ילקוט יוסף' (ח"א עמ' כה) **שהנחה זו אינה נחשבת וברכתו לבטלה. על כן צריך לשים לב:**

גם לאדם שצומח שיער במצח מביא ב'פסקי תשובות' (שם אות יח) וכן מוכיח בספר 'תפילה למה' מהתוספות יו"ט (נגעים פ"י משנה י'), שיזהר להניח למעלה במקום שלרוב העולם צומח שיער.

יש להיזהר מאוד במצוה זו, שכל המניח תפילין מקיים שמונה מצוות עשה בכל יום. וכל המניח תפילין ומתעטף בציצית וקורא קריאת שמע ומתפלל מובטח לו שהוא בן העולם הבא. ומי שזהיר ביותר במצוות תפילין, ליום הדין מצווה זו מכרעת את הכף, שאין לך בכל מצוות עשה שבתורה גדולה יותר ממצוות תפילין שהוקשה כל התורה כולה לתפילין, שנאמר: **"למען תהיה תורת ה' בפיך"** (שמות יג, ט). ('ילקוט יוסף' הלכות תפילין מהדורת תשס"ד, ריש סימן כה)

צריך להניח תפילין של ראש במקום שורשי השערות **ואסור שיהיה אפילו חלק קטן מאוד מהתפילין על המצח**, אלא כולו יהיה מונח במקום השיער, ומכוון בין העיניים. וגם מי שנשרו שערותיו ידקדק מאוד בזה, שיניח אותן במקום שהיו לו שערות ראשו. ('ילקו"י שם').

אם נשאר חלק מהתפילין של ראש, תלוי באוויר קצת, וכמו שמצוי כן בתפילין גדולים, יצא ידי חובת המצווה, כיוון שאין דבר החוצץ ממש בין הראש לתפילין (שם).

הרואה שהתפילין שלו קצת על המצח חייב להקטין הקשר משתי סיבות א. שלא ישכח להשגיח שיהיו במקום, במשך הימים. ב. שאם רק יגביה את התפילין הם לא יהיו מהודקות על הראש כפי שצריך להלכה. (ויאמר לפני שמקטין לשם מצוות תפילין, ולאחר שהקטין יישר את הבית מול הקשר).

עדיף שהקשר מאחורה יהיה אפילו תחת העצם מאשר שהתפילין יהיו במצח ('פסקי תשובות' אות יט).

חבר מהצד רואה יותר טוב אם התפילין במקום (כאשר החבר יודע את האמור לעיל).

רואה שחברו מניח התפילין קצת על המצח יאמר לו להקטין את הקשר. (מי שמתקשה בהקטנת הקשר יוכל לשלוח בקשה למערכת העלון ויקבל בלי נדר דף עם הסברים).

זכות היתור

סיפר המשפיע הצדיק הרב אלימלך בידרמן שליט"א עד כמה גדולה מעלת הוויתור, שבזכותה אף יתכן וינצל האדם ממוות לחיים. הרב הגאון החסיד הישיש ר' יהושע ווייס זצ"ל מתושבי בני ברק, זכה לאריכות ימים מופלגת והתבקש לבית עולמו בהיותו כבן מאה שנים.

באחת הפעמים סיפר על עברו שמוצאו מעיר סאטמאר שבחבל אונגריה ובהגיעו לפרקו נשא את רעייתו שמוצאה היה מעיר טמשוואר הנמצאת בחבל רומני. בעת גמר השידוך נקבע ביניהם, כי בני הזוג יגורו כמחצית השנה בעיר טמשוואר (מקום משפחת הכלה), ולאחר מכן יעברו לעיר סאטמאר.

בהגיע העת, סירבה האישה לעבור מדירתה מטמשוואר לסאטמאר. לאחר דין ודברים פנו השניים אל הרה"ק הגאון הרב אליעזר הגר זצ"ל (האדמו"ר מויז'ניץ ומח"ס 'דמשק אליעזר'), שהיה אז מרבני העיר. האברך טען, שהיא הבטיחה וקיבלה על עצמה לעבור לאחר מחצית השנה מנישואיהם.

הדיין פנה וביקש את התייחסות האישה לטענות הבעל והיא השיבה, שהיא בת יחידה להוריה. ועתה רואה, שאי אפשר לעזוב אותם לבדם... נענה הרבי ואמר: "אף אם נאמר, שהאישה הבטיחה לעקור דירתה, מכל מקום יש לה 'פתח חרטה' בראותה שאי אפשר לעזוב את ההורים לבדם, על כן יותר לה הבעל ויישאר בטמשוואר".

הבעל קיבל את פסק הדין והסכים לוותר על אף שמשמעות הדברים היא שהוא לא יתגורר בעיר, בה גרים הוריו וזאת למרות שהפסק דין התרחש בשנת ה'ת"ש. באותה התקופה פרצה המלחמה והעיר סאטמאר הייתה נחשבת יותר בטוחה מפגעי המלחמה. חלפו כחמש שנים, שבהן לא נודע לאברך, מה עלה בגורל משפחתו.

לאחר שהסתיימה המלחמה הקשה, בירר על משפחתו והסתבר לו כי אף אחד מהם לא נותר בחיים זולתו והתברר בדיעבד שבטמשוואר ניצלו מהמלחמה יותר מבסאטמאר.

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל
PnineEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב יעקב יוסף טברסקי זצ"ל

האדמו"ר הרב יעקב יוסף טברסקי זצ"ל - נולד ב-ט"ו בתמוז ה'תרנ"ט (1899) בסקוויריה (עיירה באוקריאנה). לאחר הסתלקות אביו בשנת ה'תרפ"ז (1926) מונה לאדמו"ר חסידות סקווירא בעיר קאלאראש (רומניה). בשנת ה'תרצ"ד (1933) עבר לעיר יאסי (רומניה), ובדרך נס ניצל עם משפחתו מהפוגרום שנערך ביהודים ב-ד' תמוז ה'תש"א (1941) ובכל שנה ושנה בתאריך זה נהג להתענות וכן נהג לקרוא בכל בוקר לפני התפילה את כל ספר תהילים בלי הפסק.

לאחר מלחמת העולם השנייה עבר לעיר בוקרשט (רומניה), ביתו היה פתוח לרווחה לפליטי השואה שחייקם ועודדם והציל נפשות רבות מליפול בעומק הייאוש. בשנת ה'תש"ח (1948) היגר לארה"ב והתגורר בשכונת בורו-פארק ולאחר שנתיים עבר לשכונת וויליאמסבורג (אחד מרובעי ברוקלין, שבו נמצאו חצרות של אדמו"רים אחרים). אלפים הסתופפו בצילו. רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. בשנת ה'תשי"ז (1957) ייסד את שכונת ניו-סקוור בניו-יורק (ארה"ב) כשהמטרה המוצהרת היא ליצור מקום מגורים בו לא יחשפו לתרבות המערב של ניו-יורק וכן העתיק את חצרו לאיזור כפרי, צפונית לניו-יורק. נפטר ב-ב' ניסן ה'תשכ"ח (1968) בניו-סקוור שבניו-יורק. חי כ-68 שנים. ציונו בשיכון סקווירא שבניו-יורק. בהלווייתו השתתפו כ-25,000 חסידים.

סבא: ר' יצחק (מצד אביו), ר' אליקים געצל מאוסטראה (מצד אימו). **סבתא:** הרבנית חנה סימה (מצד אביו). **אביו:** האדמו"ר רבי דוד מסקווירא. **אימו:** מרת ציפורה. **אחיו:** ר' מרדכי. **אשתו:** מרת טראני (בת האדמו"ר ר' פנחס טברסקי מאוסטילא [עיירה בנפת לודמיר] - נישא בשנת ה'תרפ"ה). **בנו:** האדמו"ר ר' דוד מסקווירא-ניו סקוור. **בנותיו:** מרת פייגא מלכה, מרת סימה מירל, מרת מרים.

שהסתיימה מלחמת העולם השנייה, השתקע רבינו בבוקרשט בירת רומניה, והפך את ביתו למעון למאות פליטים, שחזרו בימים ההם שבורים ורצוצים ממחנות העינויים, בלא למצוא עוד את ביתם. הרבי לא הסתפק בכך, שקלט את כל מי שהתדפק על פתח ביתו, אלא שיגר מדי יום ביומו את שליחיו אל תחנת הרכבת שבעיר, כדי שיחפשו אחרי כל מי שחזותו יהודית, ויביאו אותו אל ביתו, שם סעדו אותו, ניחמו ותמכו בו להתחיל בחיים חדשים. רבים מן הפליטים נשארו בביתו במשך חודשים רבים, כשהרבי דואג לכל צרכיהם.

סיפר אחד מהפליטים: "הייתי באושוויץ ובנס שרדתי את השואה האימה, עם השחרור התגלגלתי ברכבת לכיוון בוקרשט, מבלי לדעת מה יהיה עימי, כשירדתי בתחנה, ניגש אלי יהודי בלתי מוכר והושיט לי ידו בסבר פנים יפות ובידידות ואמר: 'שלום עליכם. הרבי שלחני לקרוא לך, הנה הכתובת שלו'. לא הכרתי את הרבי ולא ראיתיו מעולם, אבל שום כתובת אחרת לא הייתה לי, ובלית ברירה הלכתי אליו, בבואי לביתו שמח לקראתי כאילו היה אבי, ודבר ראשון שאל: 'האם אכלת היום?', ענית בשלילה, מיד הולכיני אל המטבח וביקש לתת עבורי אוכל ומשקה, והוסיף דרך אגב: 'אתה יכול להישאר פה כמה זמן שתרצה'.

"הודי שבנו קיבל זימון לצבא, הגיע לרבינו וסיפר על כך. שאל הרבי: 'האם בנך סבל אי פעם מאיזה מיחוש? אולי פעם לא היה בריא?' - "לא". ענה היהודי, "בני בחור בריא, ושהקב"ה יעזור שימשיך להיות בריא". אבל הרבי התעקש ושאל: "אולי בכל זאת משהו?", ענה היהודי: "אם הרבי כל כך מתעקש, פעם בהיותו קטן סבל בני מכאבי ברכיים אבל לא יותר מזה". "טוב", אמר הרבי, "כשהבן ילך להתייצב לפני הרופאים לבדוק אם הוא כשיר לצבא, שיאמר לרופאים שסבל מכאבי ברכיים". והרבי בירכו לשלום, ואכן בנו התייצב לפני הרופא הראשון ואח"כ נכנס רופא בכיר יותר, וכשאמר לרופא הבכיר שכאשר היה ילד קטן, סבל מכאבי ברכיים פטרו מיד מהצבא ואמר לו: "כזה אחד לא יכול לשרת בצבא!".

עוד בהיות הרבי ברומניה (לפני עלותו לארה"ב) נכנסו אליו שמונה-עשר בחורים, שקיבלו זימון לצבא והרבי בירכם שיקבלו פטור מהצבא. למחרת במשך כל היום היה הרבי שרוי במתח ודאגה והיה בתענית דיבור. לפנות ערב באו הבחורים להודיע לו, שהם קיבלו פטור מהצבא, לפני שניגש הרבי להתפלל מנחה. אמר הרבי בלשון הקודש: "חסרים עוד שניים, שעדיין לא חזרו לכאן מהקבוצה". לאחר מנחה הגיעו השניים. שאל אותם האדמו"ר: "הייתכן שלא באתם לבשר לי את הבשורה הטובה שהשתחררתם מהצבא?!".

פעם נכנס אחד לרבינו והתמרמר, שצפוי לו משפט קשה עם שלטונות המס, והמצב חמור מאוד ר"ל. שאל אותו: "מה יהיה, אם לא ימצאו את הניירות של המשפט?". השיב הלה: "איני יודע". איחל לו הרה"ק: "הקב"ה יעזור, שלא ימצאו את הניירות". כעבור שבוע האיש שב לאנטוורפן. ביום רביעי הודיע לו עורך דינו כי מועד המשפט שלו נדחה, פעם אחת ופעם שנייה, עד שהודיעו לו סופית, שאין מוצאים את הניירות הנוגעים לתיק שלו ולכן הם נאלצים לבטל את האישום נגדו.

הצדיק הביט בפתקא שנמסרה לו. לפתע נעצר הרבי על שמה של אחת הבנות ושאל את האב לשלומה. האב השיב, כי שלום לה, הכול אצלה כשורה, והצדיק התנצל תיכף ומלמל, כי משהו נראה היה לו, כנראה בטעות. רק בהגיע האב לביתו נחרד לשמוע, שבעת שהותו אצל רבינו, חלתה אותה בת ועלה החום שלה עד שהגיעה ל"ע לסכנת חיים והנה באחת הוטב לה לפתע. כשבדק מתי חלה ההטבה ראה כי היה זה בעת ששאל רבינו על שלום הבת. ומעשים כאלה היו בכל יום, אשר עיניו צופיות למרחוק והקדים בברכתו רפואה למכה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?!"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מִיתוּרִים לֹא מִפְסִידִים לְעוֹלָם

הוא יאלץ להפסיק לעבוד וכן יאלץ לעבור מדידת הפאר שלו בקומה שלישית לדירת קרקע, ובכלל הכסף הזה מגיע לו בצדק וביושר בדין ובמשפט...

ואז לפתע צלצל הטלפון. היה זה האדמו"ר הגאון הרב אהרון הכהן רוזנפלד ה'אורחות אהרון' מפינסק קרלין צוק"ל זיע"א, הרבי בכבודו ובעצמו שוחח עימו!

הוא נעמד ביראת כבוד וכולו היה נרגש. "שלום לך ר' יוסל, מה שלומכם?", פתח הרבי בנעימות, ומיד ניגש לעניין שלשמו התקשר: "שמעתי שהינך מתייסר מאוד ברגלך ואתה עומד לפני כריתתה... ובכן באתי להציע לך עסקה כדאית".

"אולם זה בתנאי שתחזיר לי תוך שעות ספורות תשובה ברורה ומוחלטת. אם תוותר ליריבך על מלוא החוב ותמשיך ידך מהתביעה המשפטית שאתה מנהל נגדו, אני מבטיח לך, כי רגלך תתפא לחלוטין ולא תצטרך לכרות אותה".

השיחה הסתיימה, ידיו רעדו וראשו הסתחרר. השיחה הוציאה אותו משלוותו. הוא התקשה לעכל את מה ששמע. "לוותר לגמרי? על כל התביעה? איך אפשר לחשוב על זה?".

"הרי הכסף מגיע לי בצדק וביושר ומדוע הרבי עוזר לסוחר הנתבע שאינו נמנה כלל על קהל חסידיו, ובכלל הוא התנכל אישית לרבי ולמוסדותיו בפומבי, מה פתאום לוותר לו?".

לאחר דקות ארוכות שהיה שקוע במחשבותיו חשב: "אולי לוותר? אולי כדאי לנהוג לפנים משורת הדין? הרי גם הוא זקוק לישועה ורפואה מידו הפתוחה, גם הוא מבקש מבורא עולם להתנהג עימו לפנים משורת הדין. מידה כנגד מידה! ובנוסף, יש לו הבטחה נאמנה מהרבי".

שעה ארוכה התחבט והתלבט. לאחר התייעצויות עם בני ביתו, קיבל החלטה לא קלה: "מוותרים על התביעה!". כשהובאה ההחלטה לפני הרבי אמר לו הצדיק מיד: "אם כך, תבטל את התור לניתוח, ואתה יכול להפסיק לקחת תרופות-הרגל תבריא מעצמה".

באמונת חכמים תמימה לקח ר' יוסל מיד את כל ערימת התרופות, התחבשות והמשחות למיניהם, אסף את הכול וזרק לפח האשפה. בנוסף התקשר לבית-הרפואה וביטל את מועד הניתוח.

הנס לא איחר לבוא, הנמק החל לגלות סימנים ראשונים של נסיגה, הפצעים המדממים החלו להגליד, הכאבים הלכו ופחתו, ועור חדש צח ונקי כיסה את הרגל המתאוששת, ואט אט חזר ר' יוסל להתהלך על רגליו כאחד האדם. חלפו מאז שנים רבות, ר' יוסל ממשיך לעמוד על שתי רגליו, לאחר שויתור נאצל גרם לרגלו להתרפא בדרך פלא.

להלן סיפור מופלא, שנשלח מאחד מקוראנו המלמד אותנו, כי מוותר לא מפסידים לעולם ולמעשה המוותר, כאשר על פי דין מגיע לו - זוכה לראות ישועות מופלאות מעבר לגדר הטבע:

ר' יוסל היה שיפוצניק, ששמו הטוב הלך לפניו. באחד הימים פרץ ויכוח בינו לבין אחד הסוחרים הגדולים על סכום גדול מאוד לר' יוסל לא היה ספק, שהצדק עימו, ומאחר שכן, נאלץ לפנות לבית הדין.

לאחר הדיון פסקו הדיינים, כי הדין עם ר' יוסל ועל הסוחר להשיב לו את כל כספו. משסירב הלה לקיים את פסק הדין, התיירו לו בית הדין לפנות לבית המשפט.

ר' יוסל בלית ברירה מצא את עצמו פותח תיק תביעה. התהליך המשפטי התנהל בעצלתיים, והחוב תפח מחמת ריביות וקנסות, ולכל זאת אמור להצטרף הוצאות המשפט.

יום אחד התעורר ר' יוסל וחש כאבים עזים ברגלו הימנית. טבילה, שיעור, תפילה, ושיעור נוסף וכל זאת לפני פת שחרית. "כנראה מתחתי את השריר", חשב והמשיך בסדר יומו הרגיל, מתעלם מהכאב הטורדני. אך הכאב החמיר והתפשט למעלה לכיוון הברך.

לאחר שלוש שנים שנות עבודה בבריאות טובה נאלץ בפעם הראשונה להיכנס לרופא אורתופד. הוא הפנה את ר' יוסל לסדרת בדיקות וצילומים. התוצאות היו חמורות. גם הפרופסור וגם מנהל המחלקה היו בדעה אחת: הדיאגנוזה הרפואית מצביעה על זיהום חמור שפשט ברגל, וגרוע מזה אף נראה התחלה של נמק... רח"ל.

ר' יוסל קיבל את מה שעבר עליו בהכנעה ובאמונה. על המדף בביתו נערמו ערימות של תרופות, משחות, רטיות ותחבושות. כוחותיו הלכו ונחלשו, והוא נאלץ להפסיק את עבודת השיפוצים. מצב הרגל לא היה פשוט כלל, הפצע המוגלתי והמדמם הלך והתרחב.

רופא בכיר ובעל שם המוכר כמיוחד באבחנות מסוג זה, אמר לר' יוסל את מה שכל כך קיווה לא לשמוע: "ניתוח כריתת!". הקביעה הייתה חד משמעית!

בלית ברירה, קבע ר' יוסל תור לניתוח ואף קבע תור לטיפול והתאמת רגל תותבת. באחד הימים לפני הניתוח, עדכן עורך הדין את ר' יוסל כי התביעה עומדת על סך של מאה שמונים אלף שקלים! (סכום עצום באותם הימים), וכפי הנראה עשוי ביה"מ לפסוק בימים הקרובים.

מהתבטאויות השופט נראה, שר' יוסל עומד לזכות בתביעה ובגדול, כך הודיע עורך דינו. הכסף יוכל להביא תועלת רבה, בפרט כשבעוד זמן קצר יאלץ להתמודד עם חייו כנכה ל"ע.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתריא טאון זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריון ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה שרה בת נרקיס אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן פרחת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן נעמי ע"ה ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן דינה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מיכל רבה בת שרה ע"ה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה